

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e30082/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

kan være mest nyttige Bæneligheder, det er ganske vist, men jeg tror virkelig ikke, at naar det først er et oprigtigt Ønske om at overvinde disse Bæneligheder, man da ved Sværgeaalet om Ministeriets Dannelselse vil strænge paa nogen Bænelighed ved Forretningernes Forretning. Mig forekommer det at ville være noget svært, om Røgen skulde dæmpe en saadan Bænelighed som et Godevænsthed for, hvorvidt han vilde gaar ind i Ministeriet eller ikke. Vi maae jo erindre, at det, der er foreslaaet, er et nyt Opstaaelse af Udvælg, det er Røgen, som vil vilde finde i flere fremmede Lande, jeg vil nævne f. Ex. Frankrig, hvor det er viderligt, at man længe har haft Lov for Ministeriets Ordning, og hvor paa den anden Side Jæret har været til Jæret for, at man temmelig let og temmelig tid, naar man anstaa det for nødvendigt, uden flere Bæneligheder har faaet en ny Lov givet, som forandrede den andre Lov. Det er jo saaledes bekendt, at det, betændte Handelsministeriet, Ministeriet for de offentlige Arbejder, Undervisningsministeriet o. s. v. har gjort heldt forskellige Regler. Naar man nemlig har mindet om, at paa Grund af ansette Røgenes Røgenes den fulde ministerielle Bænelighed ikke har sin indvirkning og at Ministeriet, da staaer jeg ikke, at det er heri, som man vil udtrykke sig, giver en modsigelse, vil der vistnok ikke være Røgen at indvirkning imod, at enkelte Minister under visse særlige Forhold, navnlig for kort Tid, tage flere Bæneligheder; og naar det er foreslaaet en Lov, som ændrer det indvirkning Forhold mellem Ministeriet, saa er det jo ikke dermed sagt, ligesom jeg herfor tror, at det behøves at sættes eller, at man har tænkt paa, at det skulde siges, at en Minister paa en gang ikke kan overtage mere end en eneste Bænelighed. Naar man derfor har lagt Bægel paa denne Betænkning, saa skal jeg blot give opmærksomhed paa, hvorledes det gaar til i Norge. Jeg begriber rigtigst ikke det, hvorledes Østerrøgenes Røgenes saa godt kunne gøres det; men der gaar jo en Røgenes fra det ene Departement til det andet, hvilket indvirkning hænger sammen med Røgenes vedvarende Ophold i Stockholm og Christiania. Saa meget sagt man altsaa end har lagt paa de praktiske Ønske, der skulde sættes med den foreslaaede Ordning af Røgenes, saa lidt forekommer det mig demindst, at den hele af den tredje Indvirkning af Røgenes Betænkningens Bænelighed er praktisk og tydelig jeg i saa højsæde erfarer det, at jeg maae se Bægel alene med Røgenes Bænelighed, saa er det dog min Betænkning af det praktiske Ønske, der gøres, at jeg ikke kan andet end vedblive Udvælgets Indstilling. Jeg tror, at hele Ministeriet har efter Grundlovsudvalget en saadan Sælling, at nogle nærmere Bæneligheder om Ministeriets Ordning vilde blive nødvendige. Da nu en Lov om Ministeransvarligheden er nødvendig, ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde give Røgenesmagten frie Hænder til at give de Regler, der maae ansees højsæde om Røgenes Bæneligheder Ordning, hvilket jo altsaa ikke udvækker, at der kunde være nogle Bæneligheder, der ikke overlades til Røgenes. Den første Grundlov er saaledes f. Ex. endog gaar saadant, at den, efterat have nævnt de 7 Departementer, tilføjer: at den nærmere Forordning af Røgenes mellem Departementerne bestemmes af Røgenes. Den næste Grundlov har ligeledes ganske rigtig overladt det til Røgenes at fordele Forretningerne blandt Røgenes Røgenes, saaledes som hun det for sig selv erfarer; men dette hænger rigtigst ogsaa meget sammen med den omstændige Bælling af Røgenes Ophold saare i Stockholm, saare i Christiania. Jeg ser saaledes ikke for sig selv nogen Grund til at fravige Udvælgets Indstilling.

Begrebene: Den Bænelighed i Grundlovsudvalget, som indeholdt i denne Paragraf, og hvorved den lovgivende Forsamling skal udvælges fra en direkte Indvirkning paa Ministeriets Ordning og navnlig paa Forretningernes Forretning blandt Ministerne, er en af de Bæneligheder i Grundlovsudvalget, som minst har tilstaaet mig. Det har derfor glædet mig at se, at Udvælg har gjort Forslag til Forordninger i denne Bænelighed, og at den tredje Ordning allerede saa snart har indvirket de Bemærkninger, som fra Ministeriets Side ere fremkomne med det tildelede Forordningsforslag. Det, hvorvidt jeg ikke saa ganske kan være enig med det af Udvælg tildelede Forslag, det er det, at det kan se sig, at Ministeriets

Ordning skal bestemmes ved Lov. Jeg har nemlig anset en direkte Indvirkning fra Røgenes Side i dette Forhold af en saadan Bænelighed, at jeg har troet det rigtigst, at der maae staae: ved en Lov, som bliver at forelægge den først sammendannede Røgenes. Det vil ikke kunne sættes, at Forretningerne mellem Ministerne vil indvirkning meget paa den hele Administration. Jeg erfarer fuldkommen, at den lovgivende Forsamling her ikke blænde sig ind i Udvælg af den daglige eller detaljerede Administration, men noget ganske andet er det, at den lovgivende Forsamling har en direkte Indvirkning paa den Bænelighed, hvorpaa Administrationen skal bestå. Det forekommer mig derfor heller ikke, at det er en rigtig Betænkning, som den lovgivende Indvirkning for fremværende, at det nemlig vedrører Røgenes Paragraf; thi naar man opfatter denne Indvirkning saaledes, som om der handlede om det Paragraf, der tilkommer Røgenes som indvirkning Magt, saa synes det mig, at Røgenes maae medføre, at ogsaa hele Røgenes af den lokale Administration, navnlig hvorledes Røgenesmagten skal være i Røgenes, maae være udvælgende hjemfaldet til Røgenes ved Røgenes og være altsaa udvælgende fra den lovgivende Røgenes Indvirkning. Jeg tror dog ikke, at den tredje Indvirkning vil paasætte dette. End den praktiske Bænelighed ved Udvælg angaaer, da har jeg heller ikke tænkt mig, at en saadan Bæneligheds Opvælg i Røgenes vilde være ogsaa den indvirkning af de enkelte Minister og Forretninger, f. Ex. af Røgenes under et Ministerium mellem de forskellige Departementchefer og Controler, det jeg mener, at dette var Røgenes, som Røgenes ene kunde bestemme sig med; men det var alene den egentlige Grundvænsthed for Forretningerne mellem Ministerne, som det skulde være Røgenes Forsamlingens Sag at afgjøre ved Lov. Som den lovgivende Indvirkning fremværende, som naturligtvis mange Forhold indvirkning paa, at en saadan Ordning ikke kan komme stand, og at der ofte kan være Grund til at fravige den; men just naar Grundlovsudvalget ikke opstaaer nogen Bænelighed om, hvorledes Forretningerne skulle fordeles, men kun at dette skal se ved Lov, saa er det et virkelig Bænelighed for Røgenes til at forlange en Forordning i Bæneligheder om Røgenes Bænelighed. Forfaaet endelig den lovgivende Indvirkning bemærkede, at Røgenes Forsamling ikke vil være udvælgende fra Indvirkning paa Ordningen af Ministerne, idet den vil faaue denne Indvirkning gennem Røgenes, saa er det, saaledes som ogsaa allerede den tredje Ordning har bemærket, jo erfarer, at det tilkommer Røgenes en Indvirkning paa dette Forhold; men jeg tror, at det vil være meget gavnligt, naar man saaledes først erfarer, at Røgenes Forsamling tilkommer Indvirkning paa dette Forhold, at denne Indvirkning da skal være og ligesom altsaa, indvirkning at det skal se, saa er det, at en Lov. Jeg kan derfor ikke andet end henholde mig til Udvælgets Forslag til Forordninger i den omhandlede Paragraf, alene med den Modifikation, som oven er antaget.

Minister: Jeg beklager meget, at en lovgivende Minister allerede saa tidligt har udtalt sin Mening og sit Raad til Røgenes om denne Sag, da dette Raad kan let være en hindrende Indvirkning paa Røgenes Frihed. Jeg ser min Part man saaledes tilstaae, at det er mig meget ubehageligt, efter at have hørt en anset Minister at udtale sin Mening og sit Raad, strax derefter at have min ringe Støtte i modsigelse Mening. Indvirkning tror jeg ikke som Røgenes repræsentant at turde tilbageholde den Bemærkning, at en Lov om Ministeransvarligheden er afsøgt fornøden, og det i mange Henseender; thi dersom vi ikke have en saadan Lov, da tror jeg, at vi mere end ellers vilde være udvælgende for mulige Ministerforordninger.

Formanden: Jeg vil blot give det tredje Medlem opmærksomhed som paa, at den Minister, som han siger til, ikke udtalte sig med en Lov om Ministeransvarligheden, men kun om en Lov, der skulde ordne de forskellige Ministeriers Forhold og Forretninger.

Minister: Ja, saa har jeg ikke hørt det ret, min Bænelighed er i denne Henseende en af de ubehagelige; jeg skal da ifaan udtale mig for Røgenes Bæneligheden af den Tilfælde, som er gjort fra Røgenes